

Vasten – 8

De grote bezorgdheid van de Profeet voor de mensheid:

“Waarlijk is er een Boodschapper uit jullie midden tot jullie gekomen; smartelijk voor hem is het dat leed jullie ten deel valt, zeer bezorgd (is hij) om jullie, voor de gelovigen (is hij) vol compassie, barmhartig. Maar wanneer zij zich afkeren, zeg: Allah is voldoende voor mij — er is geen god behalve Hij. Op Hem vertrouw ik, en Hij is de Heer van de machtige Troon.” – 9:128-129

Noot: Dit is het ware beeld van een hart dat bedroefd was, niet alleen voor zijn volgelingen, niet voor één volk of land, maar voor de hele mensheid. Hij treurt om de lasten **van allen**, en hij is uiterst bezorgd voor het welzijn **van allen**. De hele mensheid wordt hier bedoeld, omdat de afsluitende woorden in aanvulling daarop verwijzen naar de gelovigen. Hij bezit een speciale band met degenen die hem volgen. Hij is daarom, daarnaast, vol compassie en barmhartig tegenover hen.

“En als het uw Heer had behaagd, dan had iedereen op aarde geloofd, iedereen. Zult u (o Profeet) dan de mensen dwingen totdat zij gelovigen zijn?” – 10:99

“En de meeste mensen geloven niet, hoewel u (o Profeet) dit vurig wenst. En u vraagt hen niet om een beloning ervoor. Het is slechts een herinnering voor de gehele mensheid.” – 12:103-104

Noot: In de twee bovenstaande verzen wordt gewezen op de grote geestdrift van de Heilige Profeet en hoe hij zich te zeer inspande om de Waarheid te prediken. De Waarheid zou alleen slagen in overeenstemming met Allah's plan en bedoeling. Zelfs profeten kunnen hun wensen niet vervuld krijgen zoals ze zelf willen (waarbij zij het enige verlangen hebben om de mensen te hervormen), behalve volgens het plan van Allah. Ook wij mogen niet gedesillusioneerd of gefrustreerd raken wanneer onze missie om de islam te verspreiden op het eerste gezicht niet lukt op het moment en op de manier die wij wensen.

“Misschien zult u (o Profeet) uzelf dan doden door verdriet, treurend om hen, indien zij niet geloven in deze aankondiging?” – 18:6

“Misschien zult u (o Profeet) uzelf doden door verdriet omdat zij niet geloven.” – 26:3

Noot: De bezorgdheid die de Heilige Profeet voelde vanwege de diep weggezonden mensheid was zo groot, dat er hier van hem wordt gezegd dat hij zichzelf bijna doodde door verdriet. Zijn leven was er een van absolute toewijding in het belang van de mensheid, waarbij zijn enige zorg was dat de mensen moesten opstijgen naar de werkelijke waardigheid waarvoor Allah hen had geschapen.

“Nu laat Allah waarlijk wie het Hem behaagt in dwaling, en Hij leidt in de juiste richting wie het Hem behaagt, dus (o Profeet) laat uw ziel niet wegwijnen in verdriet om hen. Waarlijk is Allah Weter van wat zij doen.” – 35:8

Ramadan Daily Quran Study, Dr. Zahid Aziz
Vertaald door Reza Ghaforkhan
IslamLab